

лътници мъже, следователно, 15 сж имали до 5 деца, 27 сж имали отъ 5 до 10 деца и 4 сж имали повече отъ 10 деца; отъ 42 майки на жени столътнички 15 сж имали до петъ деца, 25 сж имали отъ 5 до 10 деца и 2 сж имали повече отъ 10 деца. Картината е еднаква, както при майките на столътниците, така и при майките на столътничките: и единитъ и другитъ даватъ значителна плодovitостъ. Ние сме въ положение, следователно, да направимъ заключението, че дълговъчността нормално се придружава отъ наследствена плодovitостъ.

Не е безинтересно да се види дали дълговъчността на столътниците нѣма тенденция да премине и върху тѣхнитъ деца. Отъ 138 столътници, за които имаме сведения, при 37 индивида възрастъта на най-старото имъ живо дете е до 60 год., на 69 — отъ 60 до 70 год., на 30 — отъ 70 до 80 год. и на 2-ма на 80 и повече години. Тия данни сж достатъчни да ни убедятъ, че дълговъчността съществува като тенденция и въ поколѣнията на столътниците. Забележително е, че тая тенденция като че се предава по-силно чрезъ майката, отколкото чрезъ бащата. Въ това бихме се убедили отъ числата на следната таблица:

Възраст на най-големото живо дете	Столътници		
	мъже	жени	всичко
до 60 години	21	16	37
отъ 60—65 години	18	10	28
„ 65—70 „	23	18	41
„ 70—75 „	9	12	21
„ 75—80 „	1	2	9
на 80 и повече години	—	2	2
Всичко	72	66	138

въ която ние намираме, че докато при мъжетъ броятъ на случаитъ, въ които най-възрастното живо дете е било по-възрастно отъ 70 години съставлява 14%, сжщия брой при женитъ столътнички ни дава величината 33%.

10. *Занятие и благосъстояние на столътниците.* Споредъ даннитъ на анкетата, мъжетъ столътници сж упражнявали като последна професия на живота си следнитъ занятия: 36 души селско стопанство (собственици и стопани), 4 сж били земеделски работници, 1 е упражнявалъ дърварство, 20 овчарство, 1 бояджийство, 2 кожухарство, 1 е билъ дѣлскорѣзникъ, 2 сж били бѣчвари, 1 е билъ кошничаръ, 1 е билъ желъзаръ, 2 сж били воденичари, 1 е билъ фурнаджия, 1 — диолгеринъ, 1 — лодкаръ, 2 — кръчмари, 4 — търговци, 1 — нагледвачъ на болни, 1 — основенъ учителъ, 1 — гайдаринъ, 2 — чиновници. Женитъ столътнички се разпредѣлятъ така: 1 земеделска работничка, 2 тѣкачки на вълнени платове, 1 шивачка, 1 гледачка, 1 просякния, 1 домашна слугиня и 66 домакини. Поради голѣмото число на домакинитъ и неизвестността на професитъ на мъжетъ на столътничките, даннитъ за професията на женитъ столътнички

не биха могли да ни послужатъ за формулиране на заключения. Сведенията пъкъ за мъжетъ ни показватъ, че отъ 85 души столътници, 61 сж се занимавали съ селско стопанство, 12 — съ индустрия и занаяти, 6 съ търговия, 1 съ транспортъ, 3 сж били държавни и общински служащи и 2 разни. Ако вземемъ за база числата за разпредѣлението на населението по професии отъ 31 декемврий 1920 г., ние ще намѣримъ, че докато при заетитъ активни мъже при селското стопанство и лесо-въдството се падатъ на 100,000 жители по 5·9 столътника, при заетитъ въ индустрията и занаятитъ се падатъ по б'8, а при заетитъ въ търговията 9'1, — което показва, че градскитъ занятия даватъ релативно повече столътници отъ селскитъ. Обаче най-голѣма дълговъчностъ се пада на овчаритъ, които сж дали 76 столътници на 100,000 отъ активнитъ мъже, или 13 пжти повече, отколкото изобщо заетитъ въ селското стопанство.

Изложенитъ данни се отнасятъ до последнитъ професии на столътниците. Но дали тѣмко последнитъ професии сж мѣродавнитъ за живота и сждбинитъ на столътниците? Да да отговоримъ на тоя въпросъ, нужно е да видимъ какви сж били главнитъ професии на столътниците въ миналото. Измежду 36 души селски стопани, упражнявали сж и по-рано сжщата професия 19 души, 13 сж били овчари и останалитъ сж упражнявали разни други професии; отъ 20 души овчари 17 сж упражнявали и по-рано сжщата професия, 2 сж били по-рано селски стопани. Заслужава да се спомене, че отъ останалитъ професии 7 сж били въ миналото селски стопани и 3 сж били овчари. Отъ тия данни се вижда, че все пакъ най-голѣмо значение сж имали за столътниците мъже професитъ на селското стопанство и че значението на овчарството е особено голѣмо.

На поставения въпросъ даватъ известенъ отговоръ и ония данни, които биха ни показали по колко години столътниците сж упражнявали сегашнитъ си професии. Отъ тѣхъ се вижда, че нѣма нито единъ столътникъ, който да е упражнявалъ занятieto си по-малко отъ 20 години, 4 души сж го упражнявали отъ 20 до 29 год., 8 — отъ 30—39, 9 — отъ 40—49, 15 сж го упражнявали отъ 50—59, 13 — отъ 60—69, 16 — отъ 70—79 и 19 столътника 80 и повече години. Тия данни показватъ, че последнитъ упражнявани отъ столътниците професии сж мѣродавнитъ за живота на повечето отъ тѣхъ.

Забележително е сходството на професитъ, упражнявани отъ мъжетъ столътници съ ония на тѣхнитъ бащи. Така, отъ 85 души бащи на столътници мъже 76 сж били заети въ селското стопанство, 6 — въ индустрията и занаятитъ и останалитъ въ разни други професии. При бацитъ на столътниците изпѣква по-силно значението на селското стопанство